

ASTRONOMICVM

Lunæ ætatib⁹ aptasse, id est, secundū nouilunia disposuisse sciendū est. Quæ quidem res probatione nō eget, Nam idem author Plutarchus Calendas, Nonas & Idus, Lunæ accommodasse græcos non semel testatur, & præcipue in vita Romuli, cum ait. Nunc igitur Rhomanorum Calendæ nulla re cum græcis conueniunt. Illum autem diem quo Romulus urbi fundamenta iecit trigefimum recte diem fuisse perhibent, in eoq^{ue} Lunam ex congressu Solis defecisse &c. Ex quibus liquido constat græcos secundum Lunæ tempora dies suos numerasse, Obiter vero admonuisse volo, mendam textui subesse, vbi dicitur Lunam ex congressu Solis defecisse, legendum autem Solem ex congressu Lunæ defecisse. Hoc enim verba græca manifeste innuunt, quæ sic habent, καὶ συνόδῳ ἐκλήθη ἡν αὐτὴ γενέσθαι οὐλίας πρὸς ἡλιον quæ

MENSIVM GRAECORVM LATINORVMQVE COLLATIO

MENSES	LATINORVM
26 d vii	Calendas Augusti
27 c vi	Calendas Augusti
28 f v	Calendas Augusti
29 g iiii	Calendas Augusti
30 A iiii	Calendas Augusti
31 b pridie	calendas Augusti
2 d iiii	Nonas Augusti
3 e iii	Nonas Augusti
4 f pridie	Nonas Augusti
5 g NONAE	Augusti
6 A viii	Idus Augusti
7 b vii	Idus Augusti
8 c vi	Idus Augusti
9 d v	Idus Augusti
10 e iiii	Idus Augusti
11 f iii	Idus Augusti
12 g pridie	Idus Augusti
13 A IDVS	AVGVSTI
14 b xix	Calendas Septembris
15 c xviii	Calendas Septembris
16 d xvii	Calendas Septembris
17 e xvi	Calendas Septembris
18 f xv	Calendas Septembris
19 g xiiii	Calendas Septembris
20 A xiii	Calendas Septembris
21 b xii	Calendas Septembris
22 c xi	Calendas Septembris
23 d x	Calendas Septembris
24 e ix	Calendas Septembris
25 f viii	Calendas Septembris
26 g vii	Calendas Septembris
27 A vi	Calendas Septembris
28 b v	Calendas Septembris
29 c iiii	Calendas Septembris
30 d iii	Calendas Septembris
31 e pridie	Calendas Septembris
2 g iiii	Nonas Septembris
3 A iiii	Nonas Septembris
4 b pridie	Nonas Septembris
5 c NONAE	Septembris
6 d viii	Idus Septembris
7 e vii	Idus Septembris
8 f vi	Idus Septembris
9 g v	Idus Septembris
10 A iiii	Idus Septembris
11 b iii	Idus Septembris
12 c pridie	Idus Septembris
13 d IDVS	SEPTEMBRIS
14 e xviii	Calendas Octobris
15 f xvii	Calendas Octobris
16 g xvi	Calendas Octobris
17 A xv	Calendas Octobris
18 b xiiii	Calendas Octobris
19 c xiii	Calendas Octobris
20 d xii	Calendas Octobris
21 e xi	Calendas Octobris
22 f x	Calendas Octobris
23 g ix	Calendas Octobris
24 A viii	Calendas Octobris
25 b vii	Calendas Octobris
26 c vi	Calendas Octobris
27 d v	Calendas Octobris
28 e iiii	Calendas Octobris
29 f iii	Calendas Octobris
30 g pridie	Calen.
31 A OCTOBRIS	

Sol introiit Virgine
CALENDAS

Principium Autumni

Sol ingressus e Librā
CALENDAS

CAESAREVM

quæ si interpretetis, nihil omnino aliud sonant, quam eodem die Lunam cum Sole coisse eclipticæ, vnde clarum est, non Lunam, sed Solem obelari oportuisse, quando Lunæ sphaera longe inferior Soli erat. In priorē sententiā Thucydides quoq^{ue} loquitur, belli Peloponnesiaci libro secundo, vbi inquit. Eadē quoq^{ue} tēte Calendis Lunari⁹ hoc est, interlunio (quo solo tempore creditur posse contingere) Sol defecit, secundum meridiem, nonnullis interuenientibus stellis. Idem adhuc pluribus in vita Solonis Plutarchus exequitur, dicens. Qui vero deinceps sequeretur dies eam *μεμνηται*, id est Calendas appellat &c. Similia pleriq^{ue} in locis refert. Quicquid autē hucusq^{ue} super mensibus, anniq^{ue} Athici principio dictum fuit, hoc totum insequenti diario Luce clarius oculi te docere possunt.

MENSES GRAECORVM

Hecatombeonis Principium anni atheniensis Siculæ cladis tempore.

ORDO ET NOMINA

Græcorum mensium	
Primus	Εἰρηνομοσία
Secundus	Μεταγίμωνιος
Tertius	Βοιδρομίων
Quartus	Μαχαιμενέας
Quintus	Πυραγέων
Sextus	Αντιστευέων
Septimus	Ποσειδεών
Octauus	Γαμμαλιών
Nonus	Ελευθεριολών
Decimus	Μονησιών
Vndecimus	Θαλασιών
Duodecimus	Συμφεσιών

Metagimionis

2 iiii	Nonarū
3 iii	Nonarū
4 pridie	Nonas
5 NONAE	
6 viii	Idus
7 vii	Idus
8 vi	Idus
9 v	Idus
10 iiii	Idus
11 iii	Idus
12 pridie	Idus
13 IDVS	
14 xviii	Calendas
15 xvii	Calendas
16 xvi	Calendas
17 xv	Calendas
18 xiiii	Calendas
19 xiii	Calendas
20 xii	Calendas
21 xi	Calendas
22 x	Calendas
23 ix	Calendas
24 viii	Calendas
25 vii	Calendas
26 vi	Calendas
27 v	Calendas
28 iiii	Calendas
29 iii	Calendas
30 pridie	Calendas

Eclipsis Lunæ fuscigiente Nicia

2 iiii	Nonas
3 iii	Nonas
4 pridie	nonas
5 NONAE	
6 viii	Idus
7 vii	Idus
8 vi	Idus

BOIDROMIONIS

2 iiii	Nonas
3 iii	Nonas
4 pridie	nonas
5 NONAE	
6 viii	Idus
7 vii	Idus
8 vi	Idus

Dies captiuitatis Niciae & Demosthenis

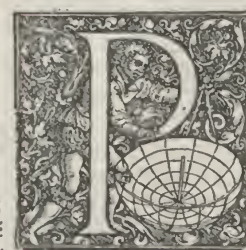
2 iiii	Nonas
3 iii	Nonas
4 pridie	nonas
5 NONAE	
6 viii	Idus
7 vii	Idus
8 vi	Idus

ASTRONOMICVM

EXEMPLIFICATIONIBVS ISTIVSMODI paucis hactenus ostensum volo, quomodo eclipticum Lunarium sub sidio historiarum ab erroribus, qui in eis, annorum ratione, perpetuam assignata, passim offeruntur, vindicare liceat. Simili aliquando via, deo fortunante, Solis quodq^{ue} deliquia peculiari volumine proposito tractaturi, in quo opera dabitur sedula, nunquid vrbis fundata tētra pora verē & citra diuinationes, quibus iam olim caligamus, agnoscerantur, neq^{ue} vero verius quicquam infallibili motuum celestium succurrant, neq^{ue} verius quicquam infallibili motuum celestium succellu est. Postremum est, & quasi parergum, vt eclipses quos fuisse me descripsi, oculari quoq^{ue} obseruatione conuendat. Eclipsim itaq^{ue} Solarem contutur, vitrea non amplius quam duo fragmenta, quibus fenestra muniantur spissiora, palmæ latitudinem & quantiam desummat, bicoloria tamen, altero rubro, altero viridi, flauo, purpureo, coelestis existente. Colorum differentias ipsa experientia statim docebit. Exinde solum papiri candidioris tenuissima acu perforatum, binis vitris inferat, ceteraq^{ue} vel vitamine conglutinet. Tempore deinde eclipsis oculis præterdat, aciq^{ue} recta per foramen in Solem delinquentem collimet. Sic enim fiet, vt Solem nihilo scius, quam si Lunam intueatur, innoxie cernat. Quæ quidem res indies comprobari potest, maxime autem tunc, vbi Solem & Venetam, aut Solem & Mercurium coniungi corporaliter, ex superioribus animaduertisti. Nam si eandem coniunctionem per vitra, suo tempore obseruabis, citra obstaculum, citraq^{ue} noxam visus, planetam sub Solis corpore, quacumq^{ue} tandem in parte lateat, manifestis conspiciabis.

ENVNCTIATVM TRICESIMVM PRINVM

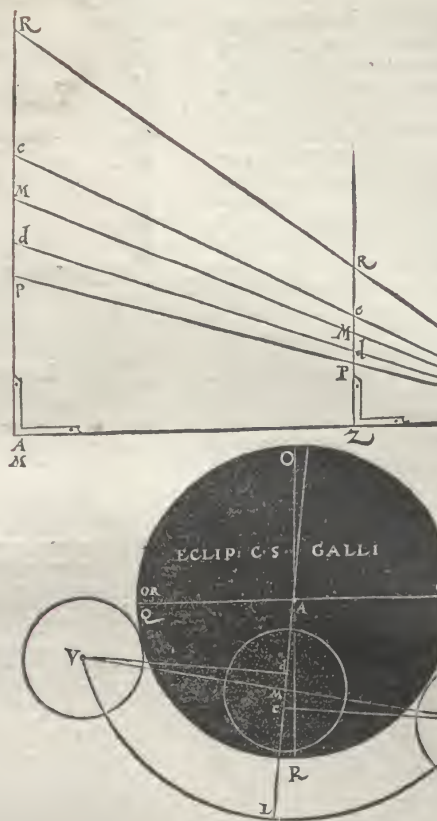
Formas eclipsis pro arbitrio, qualis nunc minores, nunc maiores effigiare.

RESENS INSTRVMEN tori structura postulare videbatur, figuræ paulo ampliores, quam cuiuslibet fortassis probari possint, easq^{ue} suo pro instituto, nunc minores, nunc maiores effigere volenti, quam ob rem ne omnino quid de summa fide quis in me requirat, adieci, quo nā pacto figuras singulas pro arbitrio formare quis queat, exiguas, grandes & mediocres, idq^{ue} per figurā eclipsis, quā C. Sulpitio animaduertam prædiximus. Proposita igitur hac eclipsis descriptione, primo lineam rectam in plano, vt lubet prolixam tende, cuius extremorum vnum cum Y, alterum cum A & M insigni. Mox è puncto A siue M orthogonalem, A R vocatam, erige. Circini deinde pede altero in A centro eclipsis fixo, alterū in R vel O vsq^{ue} promoue, quæ circini intercapedo, semidiametri vmbrae cū sit, eandē perpendiculari inserto, A R vero nominato. Circinū rursus A literæ ceterisq^{ue} vmbrae defixū, in M pro duc, idq^{ue} circini spaciū, quia refert centrorū & vmbrae distantia perpendicularē itidem superloca. Simili modo cū c & d age. Semi diametri prætercalunatam, scilicet M P eandem in perpendicularē trans ferro. Quibus peractis, in linea Y A quacumq^{ue} lubet, punctum Y signa, ex eodemq^{ue} lineas in singula puncta perpendicularis A R emitte. Postmodo in linea Y A punctum elige alium Z, vnde si orthogonalem educais sursum, omnes ex Y puncto ductas lineas scindi ab eadem conspicias, quæ quidem linea quanto Y puncto vicinior est, tanto arciores figuras causatur, lineæ enim quæ concurrunt in Y, subinde breuiores, tum vmbrae, tum lunæ diametros metiuntur, quæ quid etiā facit vera lunaris centri ab vmbrae cetero distantia. Secundum hanc ergo diuisionis proportionem, defectuales figuras, reperitis prioribus, depinge. At si figuras præsentibus maiores desideras, lineas ex Y ultra A R lineam prolonga, punctumq^{ue} Z longius ab A remoue, sic enim lineæ in Y concurrentes maiores etiam diametros in perpendiculari ostendent.

Enuncliatum

CAESAREVM

ENVNCTIATVM TRICESIMVM

Coniunctiones magnas, id est, Trium superiorum h, 4, 8, coitus, nullo non tempore, te Christum præfinito, facilitate mira indagar.

TOLEMEVS TESTAT nctas esse ministros quosdā generationis humanæ, seu potius mundi huius quidem nunc sursum nunc deorsum, nunc retrorsum, nunc longē, nunc penitus effice rerum subleuatum effectus, ortus in tertiusq^{ue} causas inducere. Trium rores siue cursus maxime obseruandos, docet, horū enim rebus effectus fieri solere, quales sunt, Regnorum, Religio, Potestatum translationes mutationesq^{ue} &c, quam penitus iudicans quinquagesimo verbo non temere obseruare admonet, dicens. Ne prætermittas enouem coniunctiones, in his enim posita est cognitio sunt in mundo & generationis & corruptionis &c. ctiones cum tanti faciat, tantus astrorum ludex, similis astrologorum ceteris, nos quoq^{ue} non prætermittentiarum duximus, imo vt de illis non nihil quoq^{ue} doceat sumus. Coniunctiones magnæ quadruplices sunt Maiores, Minores & Media. Maxima est h 4 & 2. Minor 4 & 8. Media h & 8. Qui iam turam alicuius anni coniunctionem magnam, principiorum coniunctionem quærit, è proximè subordina vt planetarum duorum vel trium quocumq^{ue} instituit, gat, centenariis annorum præfinitorum competentes, Christum sequente annorum numero Radix centen conueniat, anno Christum præcedente proximi marij radix eligatur, id quod fiet, si ex non completo cæ adiectionem annorum plurimum completus constituer custodiendum est complementum. Nam illud hoc lo vel residuos annos appellabimus. Hocvbi rite peractū inferioris rotæ super radicem h loceat, in limbo fidui inuestigetur. Filo postea per illum traducto in sus substituat. Similiter omnino cum reliquis agbus, primo radici, post annis residuis eos adducendo go filum primo Ianuarj mensis dici in Calendario se moue, idemq^{ue} ad finem vsq^{ue} decembris perducito, Q filum in rota h ni Louis & 8 ejdem diei omnium Cæ certum est eodem die futuram esse, aut fuisse coniun planetarum mediam, quæ maxima dicitur. Vsu venit